

обыча и ѹж ненавижа премного. Не може да
ти обыча когато имаш лжкавы и злы помы-
сли или чувствованія: или когато речешь злы
думы, и направиш злы и лжкавы вещи. Богъ
ще испѣди вѣчно отъ небо-то всичко що є
зло и лжкаво. Той е толкова благъ, и небо-
то є толкова добро мѣсто, и всички-ти му
жители приличатъ толкова на Бога, понеже
всякога размышляватъ и чувствуваатъ и гово-
рятъ само и само онова, което є праведно
и добро, толко щото Той всякога прилежа-
ва да не влѣзне никога зло и лжкаво нѣщо
въ Небо-то. Защото инакъ щѣхж да сѫ пре-
злощастни всички-ти тамошни добри.

Гледашь ли сыне мой, колко е благъ Богъ?

Не ся случава да има Той нищо зло или
лжкаво, нито въ помысли-ты, нито въ чув-
ствованія-та, нито въ дѣла-та си.

Богъ е святъ, премного е по святъ, отъ
всички-ты сѫщества: Той е Всесвятъ.

И. Мамо, сумнявамъ ся ще мож ли азъ
нѣкога да идѫ на небо-то?

М. Защо, сыне мой?

И. Защото небо-то є толкова свято мѣсто,
и Богъ є толкова свято сѫщество, а азъ не
съмъ святъ. Азъ имахъ толкова лжкавы и злы
помышленія и чувствованія, и казахъ и на-
правихъ много злы и лжкавы вещи. И още не
станахъ святъ, и ся сѫмнявамъ да ли ще мо-
гѫ да станѫ нѣкога.

М. Чадо, трѣбува да сѧ покаешъ отъ всичко
сърдце, защото си быль зъль, и защото и о-